

Una vintena de nous celonins participen a la sessió de benvinguda

REDACCIÓ. Sant Celoni L'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, va rebre a una vintena de persones que van assistir a la sessió de Benvinguda al municipi que es va celebrar dissabte al matí a l'ajuntament. L'alcalde els va presentar i explicar la Guia de benvinguda, i els va convidar a intervenir per exposar tot allò que creguessin oportú o els dubtes de qualsevol aspecte que volguessin aclarir.

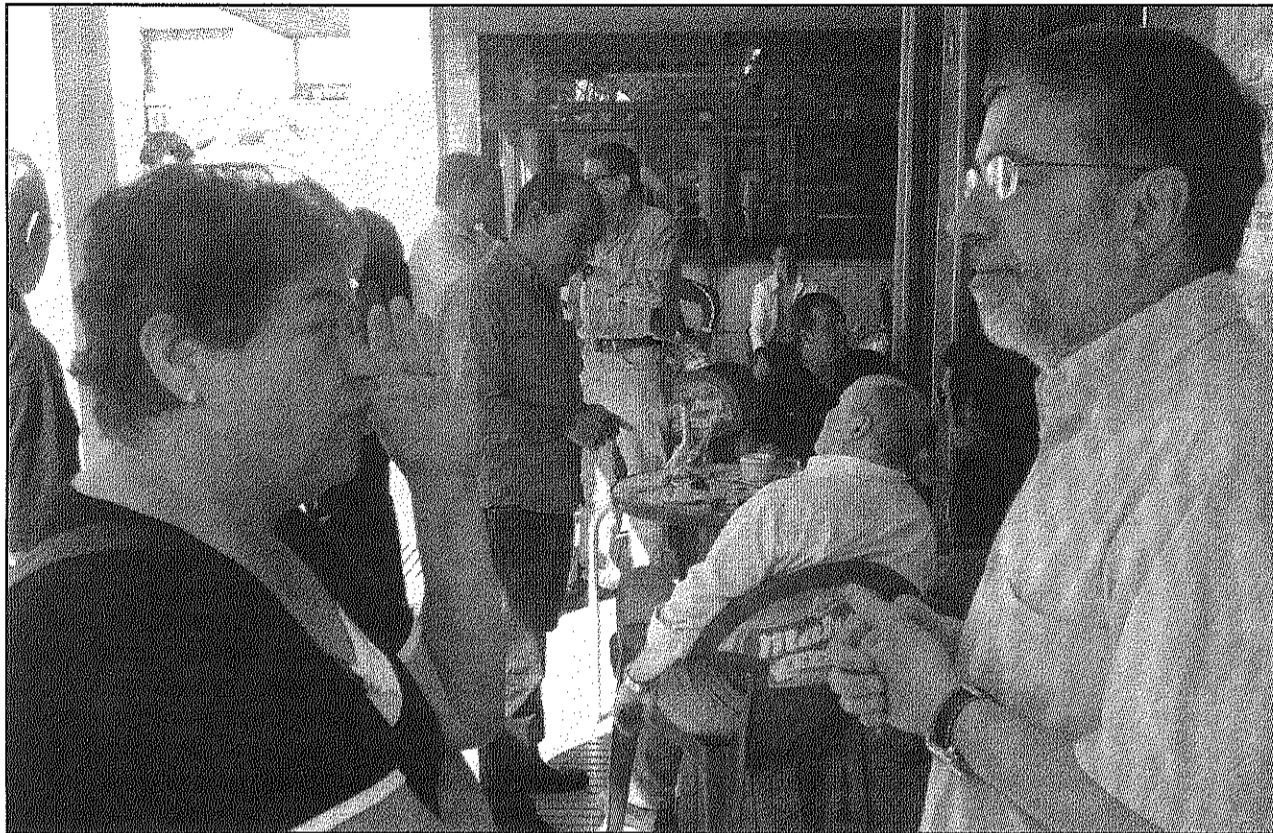
Després de compartir una estona de conversa distesa, es va iniciar una caminada pel municipi per tal de conèixer a través dels edificis singulars de Sant Celoni, la seva història, llegendes, activitat comercial al llarg dels segles, i altres aspectes, acabant la passejada al parc de la Rectoria Vella i la visita a la capella de Sant Martí de Pertegàs.

Victor del Àrbol presenta el llibre 'La tristesa del samurái'

Sant Celoni. Dimarts, 19 d'abril la Biblioteca l'Escorxador i la Llibreria l'Alguer 7 han organitzat, a les 8 del vespre a la sala petita de l'Ateneu, la presentació del llibre 'La tristesa del samurái', de Víctor del Àrbol. L'acte comptarà amb la presència de l'autor i anirà a càrrec de Júlia de la Encarnación i l'editor Josep Forment. REDACCIÓ.

Castaño (PSC) proposa fer de l'estació de Sant Celoni un punt d'unió de rodalies entre Girona i Barcelona

■ L'alcalde socialista considera il·lògic que els rodalies gironins acabin a Maçanet

Joan Castaño durant la seva visita al barri del Baix Montseny de Sant Celoni, el passat cap de setmana (AdBM)

REDACCIÓ. Sant Celoni El candidat del PSC a l'alcaldia, Joan Castaño, ha visitat el barri del Baix Montseny on ha proposat l'estació de tren Sant Celoni en el punt d'unió dels futurs serveis de rodalies de Girona i Barcelona. Castaño va destacar la necessitat que Sant Celoni disposi d'un servei públic de qualitat que ajudi a mi-

llorar la comunicació i va recordar el treball fet en anteriors mandats per la formació socialista que va permetre, explica "que Sant Celoni es convertís en l'inici de la línia 2 de rodalies, ampliant-ne l'oferta i els horaris", així com "que tots els trens regionals de la línia de Barcelona- Girona - Frontera, s'aturessin al nostre

municipi".

El candidat del PSC considera positiva la implantació progressiva del sistema tarifari integrat que ha permès als celonins de desplaçar-se dins de l'àmbit de l'Àrea del Transport Metropolità (ATM) de Barcelona amb un sol bitllet. "Actualment", destaca, "amb un abonament de quatre zones, es

pot anar de Sant Celoni en tren fins a Sants, agafar el metro, l'autobús i el tramvia, sense costos addicionals".

Tanmateix Castaño ha reivindicat l'especial situació geogràfica de Sant Celoni per defensar que "hem d'entendre el transport en xarxa, com un servei integrat, pensat en les seves diverses modalitats, acabant amb una visió lineal, creant un teixit de mobilitat". L'ATM de Girona ha seguit l'exemple de la Regió Metropolitana de Barcelona, creant dues corones tarifàries, una central i sis de perifèriques, amb una gamma de diferents títols. Davant d'això, Castaño ha defensat la necessitat que Sant Celoni s'incorpori al sistema tarifari integrat de l'ATM de Girona, ampliant una àrea que actualment arriba fins a Maçanet.

"Sant Celoni s'ha de convertir en el punt en què es troben les dues Àrees Territorials de Mobilitat, la de Girona i la de Barcelona, fent que amb un sol títol de transport es puguin utilitzar els mitjans necessaris per desplaçar-se d'un punt a un altre" de les dues demarcacions, ha reclamat. En el mateix sentit s'ha expressat en l'àmbit del transport ferroviari: "Treballarem per convertir l'estació de trens de Sant Celoni en el punt d'unió entre el servei de rodalies de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i el futur servei de rodalies de Girona que vol impulsar la Generalitat" i considera que seria il·lògic que els trens de la demarcació gironina finalitzessin a Maçanet enlloc de fer-ho a Sant Celoni.

ICV es troba amb l'Associació Neurològica per parlar de les entitats socials celonines

Una imatge de la reunió mantinguda entre ICV i l'ANABM (AdBM)

REDACCIÓ. Sant Celoni Representants d'ICV-EUIA es van reunir dimarts amb la junta de l'Associació Neurològica Amics Baix Montseny per tractar aspectes com les activitats que realitza l'entitat, la feina dels voluntaris, les mancances que detecten i les expectatives de les noves instal·lacions de la seu de l'entitat a la Moncanut on aviat es traslladaran. La formació va presentar alguns dels eixos del seu programa durant la reunió, com no afavorir el creixement urbanístic de la vila, crear noves formes de col·laboració entre indústria i FP, millorar la mobilitat de la C-35 i els polígons industrials, crear un centre cívic, unir els barris de Sant Celoni i la Batllòria amb un carril bici, incorporar

pulmons verds als barris i altres. ICV ha assenyalat que la trobada els va permetre detectar la importància de les entitats socials i d'ajut a les persones de Sant Celoni, que, explica la formació, arriben on no ho fan els organismes oficials i que no es poden permetre les "retallades dels drets socials i universals que s'estan duent a terme" en matèries com sanitat, educació i cultura que, remarca ICV, "han d'estar per sobre de tot". La formació considera que les administracions han d'apostar per millorar els recursos, enlloc de fer retallades. A més, controlar l'atur per recolzar el teixit industrial del municipi i especialment els treballadors a partir de borses de treball i de formació.

TRIBUNA OBERTA ANDREU PUJOL MAS, Historiador

René Metras, galerista celoní

René Metras va néixer a Saint Etienne, a prop dels Alps francesos l'any 1926. La seva família era d'enginyers tèxtils i treballaven amb la seda. Per aquest motiu, l'any 1934 el seu pare, Charles Metras, va anar a parar a Sant Celoni. Es tractava de portar-hi una fàbrica de robes. De seguida es va endur amb ell la resta de la família, entre els quals hi havia el petit René. Però amb l'esclat de la Guerra del 36 hagueren de tornar a marxar, per escapar-se de la situació conculsa que vivia el país.

No tornarien fins l'any 1942. Va ser aleshores quan van comprar una casa a Sant Celoni i el pare va poder establir-se pel seu compte muntant una fàbrica al Poble Nou de Barcelona. La casa de Sant Celoni oferia la proximitat d'un entorn agradable on passar-hi els estius. El jove René Metras va entrar en contacte de seguida amb la comunitat d'estiuejants del poble, una comunitat força peculiar. Així l'any 1943 coneixia a Antoni Tàpies, Modest Cuixart i Lluís Maria Riera. Amb aquests il·lustres companys s'inicià amb la pintura i es feren

llargues les converses sobre art.

Pocs anys després conegué a Barcelona a Tharrats, Brossa i Ponç. D'aquesta manera fou part activa de la constitució del grup de Dau al Set, una autèntica revolució en l'art català de postguerra. De la seva implicació només cal dir que fou el tresorer de la revista del grup apareguda l'any 1948. En aquest moment comença a treballar a l'empresa familiar, el que li permet adquirir algunes obres de Tàpies i de Cuixart.

Més endavant, la coneixença amb aquest grup el portarà a entrar en contacte amb altres artistes. El 1949, per exemple, conegué a Joan Miró i el 1950 a Piero Manzoni i Lucio Fontana. Mentrestant va anar ampliant la seva col·lecció, adquirint obres de Picasso i Wols. Entre els anys 1951 i 1954 visqué anant amunt i avall entre Barcelona i París, el que li va permetre conèixer, a la capital francesa, a diversos crítics d'art, marxants i artistes. Aquestes coneixences s'anaren ampliant cada cop més, entrant en contacte amb Picasso i amb Peggy Guggenheim l'any 1956 i

amb Magritte el 1960, només per posar alguns exemples. Amés, la passió per l'art el portà a editar la revista "Correo de las Artes", de la qual se'n van editar 36 números, i que va sortir per primera vegada a la tardor de l'any 58.

Aquesta mateixa passió va ser la que el va empenyer a obrir l'octubre del 1962 la Galeria René Metras, al carrer Consell de Cent de Barcelona, que encara està en funcionament malgrat la seva mort l'any 1894. Aquesta galeria, de clara tendència avantguardista, es va convertir en una de les més importants de la capital catalana i l'any 1983, quan la galeria va fer 20 anys, va obtenir el premi de l'Associació Catalana de Crítics d'Art.

Un any després rebia el mateix premi la Galeria Dau al Set, també del carrer Consell de Cent, porta per porta. El propietari era Salvador Riera, un breidenc que havia tornat del Brasil havent fet fortuna. D'ell en parlarem la setmana vinent i serà així com veurem com dos dels més importants galeristes catalans van ser montsenyencs.